

Århundredets børn

Sundhed og aldring i det 20. århundrede
belyst gennem Befolkningsundersøgelsen
i Glostrup og samtaler med tretten 95-årige
fra 1914-kohorten

Per From Hansen

Leif Hagerup i gang med en kondicykeltestning af en af deltagerne i 50 års undersøgelsen i 1964

939 50-årige personer, alle der boede i syv kommuner rundt om Amtssygehuset i Glostrup, blev inviteret til en helbredsundersøgelse. 802 deltog.

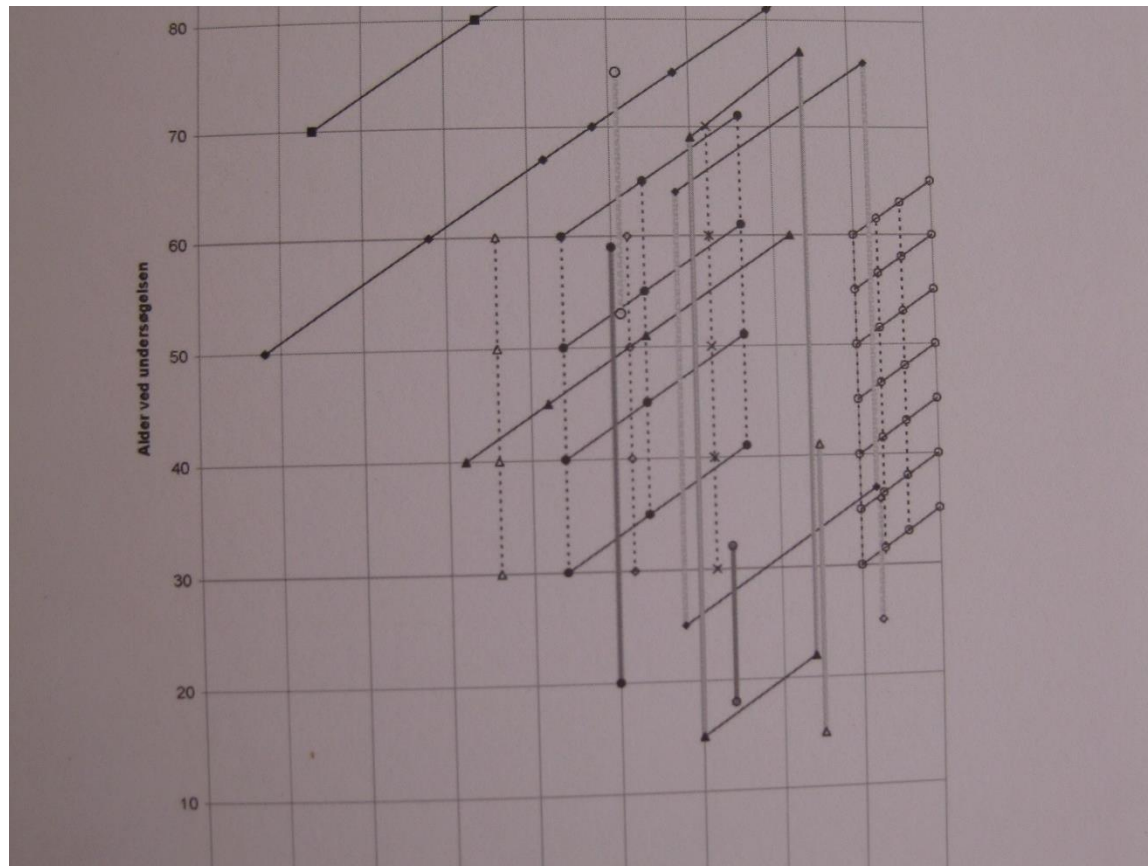
Marianne Schroll, selvportræt 1964

Københavns Amts Sygehus i Glostrup 1972

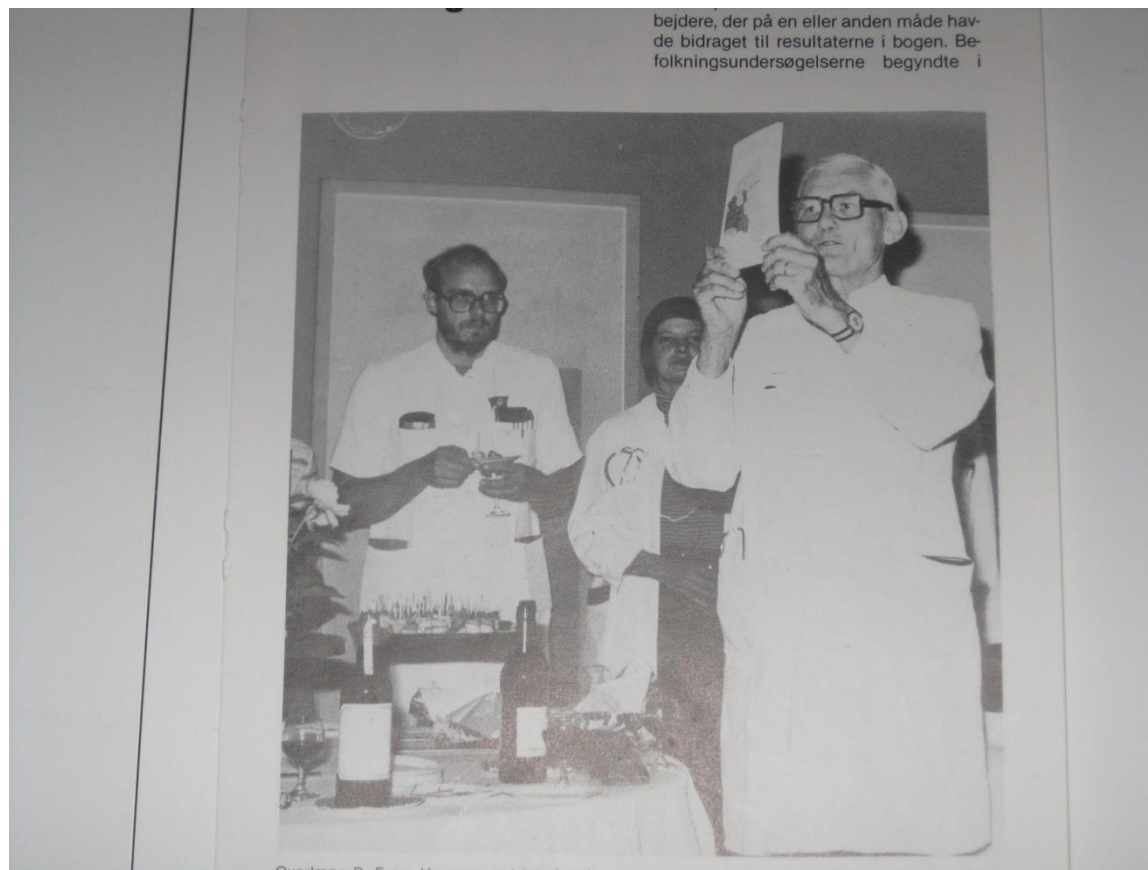
A ten-year prospective study, 1964 -1974 of cardiovascular risk factors in men and women from the Glostrup population born in 1914

Kohorter undersøgt ved Forskningscenter for Forebyggelse og sundhed

X-aksen er årstal

Y-aksen Alder ved undersøgelse

Per From Hansen får på 60-års dagen i 1980 overrakt et tabelværk: Collection of epidemiologic tables udarbejdet af kohorteejerne

70-års undersøgelsen i 1984

Kirsten Schultz-Larsen og
Kirsten Avlund

Kirsten født 1914

Årh, min langsomhed.. ...Det tager jo en halv time - tre kvarter at komme i seng.
Hmm. Alting - går langsomt

The NORA study 1989

80 års undersøgelsen

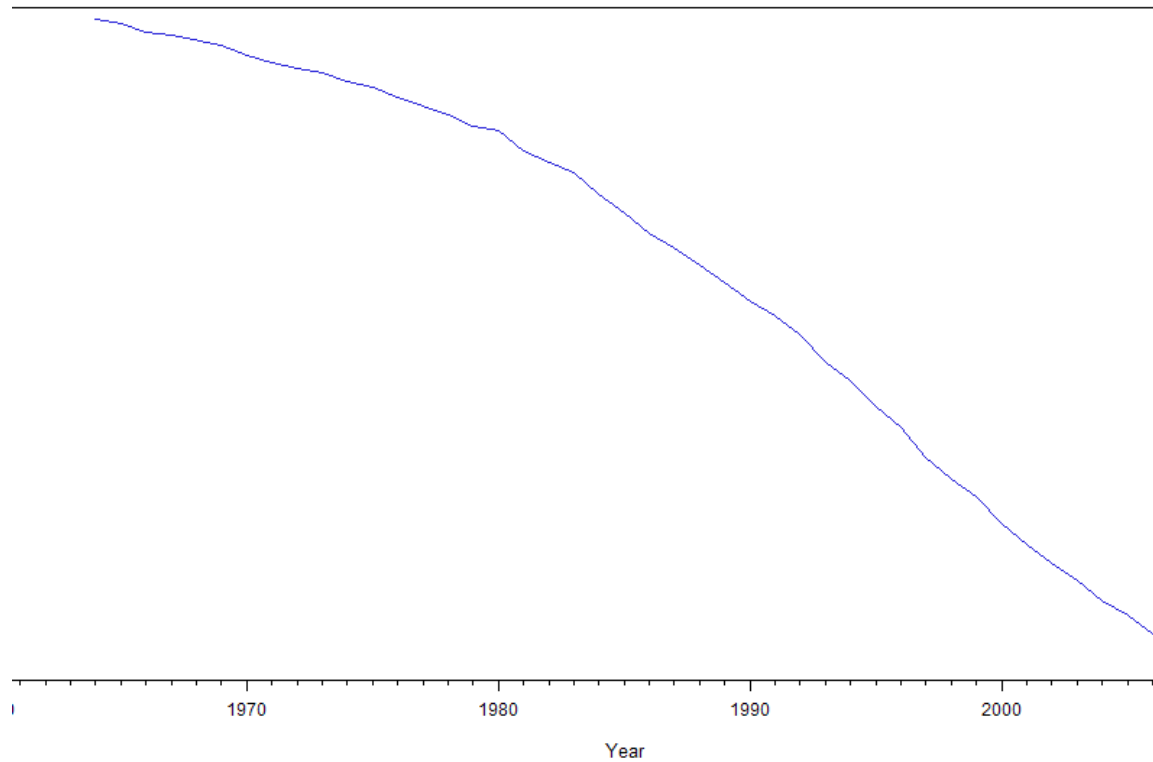
Agnes Pedersen: Ernæringsstatus i relation til fysisk funktionsevne

85-90 års undersøgelsen

Annette Johannesen: Hverdagsliv for gamle mennesker, som mestrer fysisk svækkelse

Survival K1914

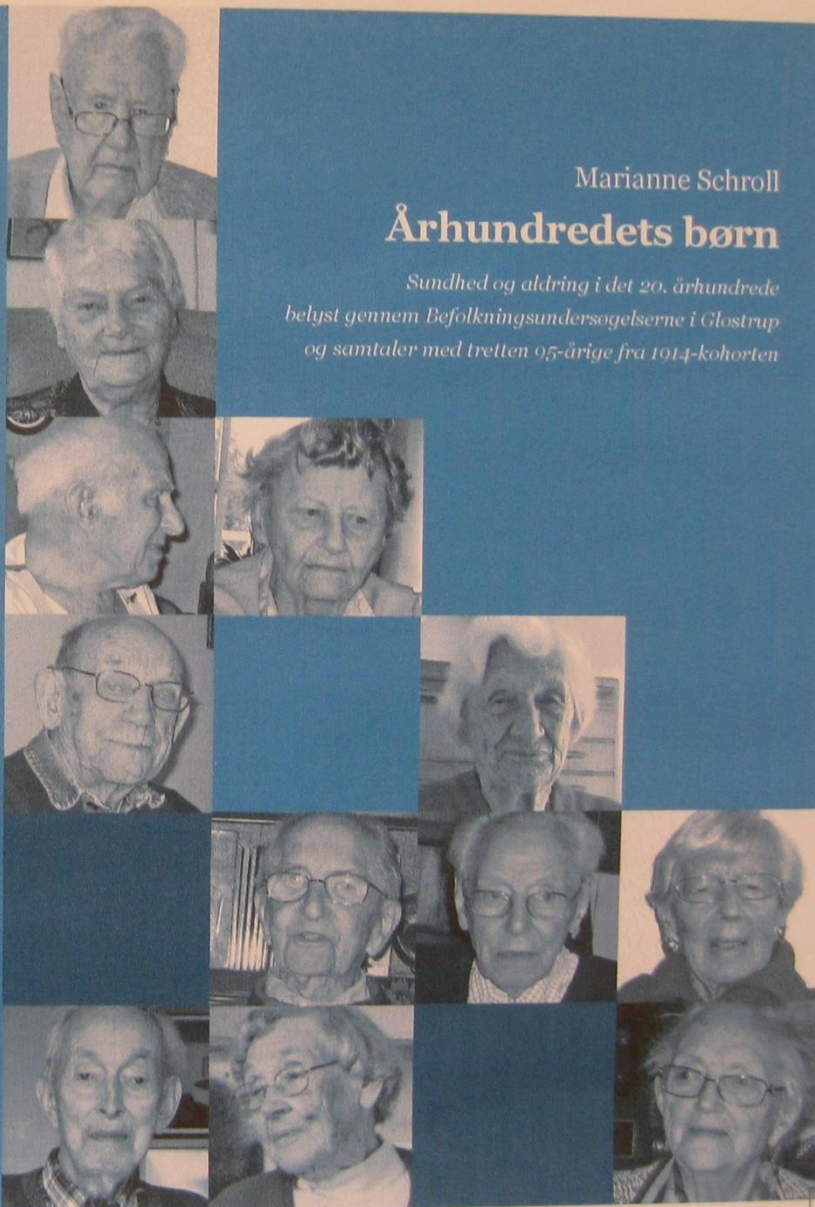
Har det lange liv også været et godt liv?

Marianne Schroll **Århundredets børn**

Marianne Schroll

Århundredets børn

*Sundhed og aldring i det 20. århundrede
belyst gennem Befolkningsundersøgelserne i Glostrup
og samtaler med tretten 95-årige fra 1914-kohorten*

Ægteskab

Det er et privilegium . Hver dag er en foræring. I 65 år må der under alle omstændigheder have været problemer, ind i mellem uenigheder. Hvordan har I løst det ? Ja, mange siger jo, at vi får talt ud og bliver færdige. Men vi er nu gerne gået stille og rolige i seng, og så har vi begyndt på en frisk næste dag uden sådan i og for sig at lave nogen fredsslutning. Den er kommet af sig selv.

Børn

Jeg tror nok, at vi legede, at vi var gift længe før at vi blev gift. Vi var også flyttet sammen... Jeg skulle ikke giftes, fordi jeg skulle giftes. Jeg skulle giftes, fordi jeg ville giftes. Nej, der var ikke noget; og det samme havde min mand jo også, at vi skulle ikke have nogen børn, altså før vi var gift.

Der var ikke råd til så meget. Det var først og fremmest børnene jo. Og det var jo dig med dine børn, sagde han... Det er dem, jeg lever for, og så var den ikke længere.

Arbejdsliv

Jeg var glad for at være tømrer. Jeg var i et firma i 30 år og havde godt arbejde. Det var kun arbejde. Lidt for meget. Der var ikke så meget tid tilbage. Hvorfor i al verdens riger og lande skulle jeg stæse ud ad døren. Jeg følte mig nogle gange som en løve i et bur. Jeg skulle jo ud og virke! Jeg var sågu' så tilfreds med mit arbejde.

Husmoder

Når man blev gift, så skulle man ikke arbejde mere, det var en selvfølge. . Men det var mit ansvar at sørge for at ..det fungerede herhjemme. Vi har ikke haft fremmed hjælp. Foruden fra 1952 havde vi min far i huset i 14 år. Min mand sagde tak til mig flere gange. *Tak fordi du var ham en god kone?* Ja.

Helbred

Randers Atletklub kostede ikke andet end nogle få kroner om måneden. Der gik Anker og mig til træning to gange om ugen. Vi trænede, og så gymnastik og så fri kondi, og så løb vi en fem seks km. Jeg tror simpelthen, jeg har lagt grunden til et godt helbred.

Ellen født i 1914

Der er en bænk i supermarkedet. Jeg VIL derover hver dag med min rollator. Men det grønne lys varer ikke så længe, at jeg kan nå over Nordre Ringvej og kommunen vil ikke ændre på det.

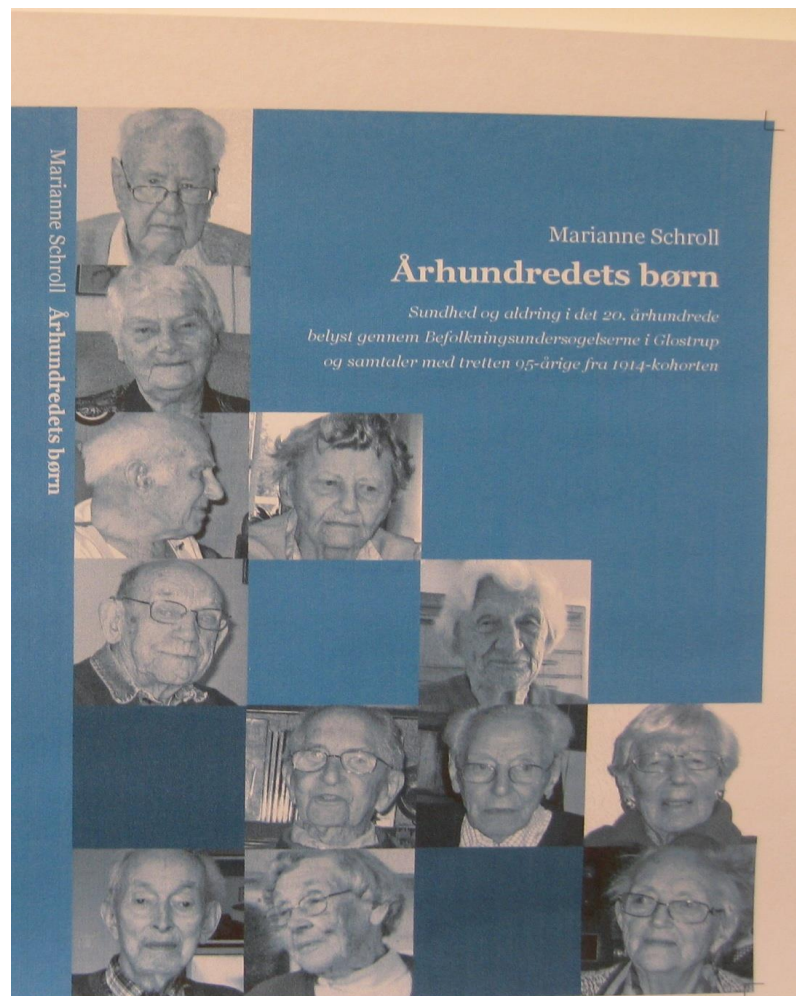

Grethe har et lyst sind

Min mand var kirkegårdsleder af to kirkegårde. Men så fik han kræft og holdt op. Jeg mødte Holger et års tid efter. Og vi havde 23 gode år, meget, meget gode. Og nu har jeg som sagt truffet en, som bor her i sognet. Det er kun et halvt år, men det føles altså som meget mere. Han er kun 85.

www.gerodan.dk

Århundredets børn

I'd dare to make more mistakes next time. I'd relax. I would climb more mountains and swim more rivers. I would eat more ice cream and less beans. I would perhaps have more actual troubles, but I'd have fewer imaginary ones. I'm one of those people who live sensibly and sanely hour after hour, day after day. Oh I've had my moments, and if I had it to do over again, I'd have more of them. In fact I'd try to have nothing else. Just moments. One after another. I've been one of those persons who never goes anywhere without a thermometer, a hot water bottle, a raincoat and a parachute. If I had to do it again, I would travel lighter. I would start barefoot earlier in the spring and stay that way later in the fall. I would go to more dances. I would ride more merry-go-rounds . I would pick more daisies. (*Nadine Stair, an 85-year-old woman from Louisville, Kentucky*)